

First Friends Dinosaur World Set

Zabawa w miniaturowym świecie z figurkami dinozaurów o ruchomych stawach i elementami krajobrazu. Wspiera klasyfikowanie według wielkości, sposobu odżywiania i środowiska życia, używanie określeń porównawczych oraz tworzenie opowieści z wyobraźnią.

ZAWARTOŚĆ

6 dinozaurów, scenografia

RYNEK

Dom i edukacja

CO JEST W ZESTAWIE

First Friends T Rex

First Friends Brontosaurus

First Friends Pterodactyl

First Friends Stegosaurus

First Friends Triceratops

Drzewa, kwiaty, liście i góry

CZEGO UCZĄ SIĘ DZIECI

Język

Długie nazwy sprawiają trzylatkom radość: Triceratops, Stegosaurus. Także duży, mały, kolczasty, długoszyi, latający.

Sortowanie i dopasowywanie

Dwie nogi czy cztery, ze skrzydłami czy bez skrzydeł, z kolcami czy z płytami. Sortować według widocznych cech, a następnie według tego, czym dinozaury się żywiły.

Motoryka mała

Poruszyć głową, aby usłyszeć kliknięcie, zgąć ogon, postawić dinozaura na nogach i wcisnąć drzewo na miejsce.

Wczesna matematyka

Policzyć dinozaury, nogi, kolce. Ułożyć je od najmniejszego do największego.

Poznanie świata

Dawno temu, zanim pojawili się ludzie. Niektóre istoty, które wtedy żyły, wyginęły; niektóre, jak drzewa i paprocie, są tu nadal.

Wyobraźnia

Bez scenariusza i bez dobrej odpowiedzi. Który dinozaur jest przyjazny, zależy wyłącznie od dziecka.

TEMATY

Dinozaury

Życie w prehistorii

Duże i małe

Dawniej i dziś

Środowiska życia

Liczenie

Długie słowa

JEDEN ZESTAW, PIĘĆ LAT ZABAWY

1–2 lat

Trzyma dinozaura, porusza jego głową i ogonem, wywołując kliknięcia, i naśladuje jego ryk.

2–3 lat

Nazywa dwa lub trzy, ustawia je wśród drzew, bawi się obok kolegi

3–4 lat

Sortuje według liczby nóg lub obecności skrzydeł, układa według wielkości, buduje krajobraz wspólnie z drugim dzieckiem.

4–5 lat

Opowiada z kolegami historię o dinozaurach i wyjaśnia, co jadł każdy z nich i dlaczego wyginął

CZTERY SPOSOBY UŻYCIA ZESTAWU

Samodzielne odkrywanie — od 12 miesięcy

Jeden dinozaur na podłodze. Poruszać jego stawami, aby wydawały kliknięcia, zginać kończyny, tupać i naśladować ryk.

Zabawa w parze z dorosłym — od 2 lat

Nazwy dinozaurów, sortowanie, układanie według wielkości. Dorosły zadaje pytania, a dziecko przedstawia dinozaury.

Mała grupa — 3–5 lat

Zbudować świat i opowiedzieć historię, każde dziecko z jednym dinozaurem.

Zabawa dostępna w sali

W tacy z piaskiem lub korą razem ze scenografią na cały temat o dinozaurach — to temat, który realizuje każda placówka.

W PLACÓWCE

Bez małych elementów; bezpieczne podczas żabkowania; stawki klikają, ale się nie odłączają

Wystarczy przetrzeć; odpowiednie do zabawy na tacy z piaskiem.

Sześć dinozaurów i scenografia mieszczą się w jednej głębokiej tacy

Każdy dinozaur dostępny osobno — wymienia się jednego, nie cały zestaw

NA CO ZWRÓCIĆ UWAGĘ

- ☐ Czy dziecko celowo porusza stawem dinozaura, aby wywołać kliknięcie, i obserwuje rezultat?
- ☐ Czy dziecko potrafi posortować według zasady i powiedzieć, jaka ona jest?
- ☐ Czy dziecko używa określeń położenia, budując świat?
- ☐ Czy dziecko potrafi wyklaskać sylaby długiej nazwy dinozaura?
- ☐ Czy dziecko potrafi ułożyć według wielkości więcej niż trzy dinozaury?
- ☐ Czy część historii opowiedziana przez dziecko wynika z tej opowiedzianej przez poprzednie?

OBSZARY UCZENIA SIĘ

Rozwój fizyczny

Komunikacja i język

Rozwój osobisty, społeczny i emocjonalny

Poznawanie świata

Matematyka

Wyrażanie siebie przez sztukę

ROZBUDUJ ZESTAW

Postawić dinozaury obok dzisiejszych zwierząt i zapytać, co się zmieniło — dzikie zwierzęta i bohaterowie polarni tworzą oczywiste porównanie „dawniej i dziś”.

First Friends Crocodile

First Friends Elephant

First Friends Giraffe

First Friends Snake

1 Klik i ryk

12–30 mies.
1 dziecko + dorosły

POTRZEBUJESZ

Jeden dinozaur — Brontosaurus najłatwiej utrzymać w ręku.

CO ROBIĆ

1. Pokazać dinozaura. Poruszać jego głową w górę i w dół, aby wydawała kliknięcia. Powiedzieć: „klik”.
2. Zgiąć ogon. Poprowadzić dinozaura po podłodze, tupiąc przy każdym kroku.
3. Ryknąć — raz głośno, raz cichutko. Pozwolić dziecku wybrać, który ryk.
4. Oddać dinozaura i naśladować wszystko, co z nim robi dziecko.

CEL EDUKACYJNY

Motoryka mała

Przyczyna i skutek

Dźwięki

Naśladowanie

Łatwiej — Dorosły porusza stawami, a dziecko trzyma korpus.

Trudniej — Postawić dinozaura na nogach na poduszce — czy dziecko potrafi utrzymać go w równowadze?

OBSERWUJ
Czy dziecko celowo porusza stawem dinozaura, aby wywołać kliknięcie, i obserwuje rezultat? Chodzi o świadome działanie i zwracanie uwagi na jego skutek.
2 Powiedz moje imię

2–4 lat
1–3 dzieci + dorosły

POTRZEBUJESZ

Wszystkie sześć dinozaurów w rzędzie.

CO ROBIĆ

1. Nazywać każdego dinozaura powoli, wyklaskując sylaby: „Tri-ce-ra-tops”.
2. Zapytać: „Który ma kolce na grzbiecie?”. Pozwolić dziecku wybrać dinozaura i podać jego nazwę.
3. Ukryć jednego dinozaura. Zapytać: „Kogo brakuje?”. Pokazać go ponownie, podając jego nazwę.
4. Pozwolić dziecku zadawać pytania, a samemu szukać dinozaura.

CEL EDUKACYJNY

Słownictwo

Sylaby

Słuchanie

Pamięć

Łatwiej — Trzy dinozaury, jedno kłaśnięcie na każdą nazwę.

Trudniej — Opisać bez wskazywania — „ten, który lata” — a dziecko go nazywa.

OBSERWUJ
Długie słowa wyklaskiwane na sylaby to wczesna świadomość fonologiczna. Zanotować, kto potrafi wyklaskać czterosylabowe imię i kto pamięta, którego brakuje.
3 Dwie nogi czy cztery?

2–4 lat
1–3 dzieci + dorosły

POTRZEBUJESZ

Wszystkie sześć dinozaurów. Dwie chusty lub tace.

CO ROBIĆ

1. Rozłożyć dwie tace. „Kto chodzi na dwóch nogach? Kto na czterech?”. Posortować.
2. Posortować ponownie: „kto ma kolce lub płyty? Kto ich nie ma?”.
3. Posortować na trzeci sposób z pomocą: „kto jadł rośliny? Kto jadł mięso?” — spojrzeć na zęby.
4. Pomieszać je i pozwolić dziecku wybrać zasadę.

CEL EDUKACYJNY

Sortowanie

Obserwacja

Rozumowanie

Słownictwo

Łatwiej — Tylko jedna zasada, po dwa dinozaury naraz.

Trudniej — Dziecko sortuje, a pozostałe zgadują zasadę.

OBSERWUJ
Postęp polega na sortowaniu według widocznej cechy, potem według podanego faktu, a wreszcie według wymyślonej zasady. Dziecko, które wyjaśnia zasadę, klasyfikuje, a nie tylko grupuje.

4 Od najmniejszego do największego

 3–5 lat
1–2 dzieci + dorosły

POTRZEBUJESZ

Wszystkie sześć dinozaurów.

CO ROBIĆ

1. Znaleźć najmniejszego. Potem największego. Ustawić ich na dwóch końcach.
2. Uzupełnić środek: „czy ten jest większy, czy mniejszy od tamtego?”.
3. Sprawdzić rząd. Zamienić miejscami te, które stoją źle.
4. Policzyc nogi od jednego końca do drugiego, dotykając każdej.

CEL EDUKACYJNY

Kolejność według wielkości

Porównywanie

Liczenie

Szeregowanie

Łatwiej — Trzy dinozaury: mały, średni, duży.

Trudniej — Ułożyć je według długości ogona albo wysokości — to inna miara.

OBSERWUJ

Układanie więcej niż trzech elementów według wielkości to szeregowanie, prawdziwy kamień milowy wczesnej matematyki. Obserwować, czy dziecko porównuje każdy nowy element z sąsiadami.

5 Zbuduj świat

 3–5 lat
2–3 dzieci + dorosły

POTRZEBUJESZ

Cała scenografia i dinozaury. Niebieska chusta lub pasek papieru jako rzeka.

CO ROBIĆ

1. Ustawić góry w tle. „Co jest daleko? Co jest blisko?”.
2. Posadzić drzewa i kwiaty. Rozłożyć rzekę.
3. Każde dziecko stawia dinozaura i mówi, dlaczego mieszka właśnie tam — blisko drzew, by jeść liście, przy wodzie, by pić.
4. Zmienić krajobraz: burza przewraca drzewa. Dokąd teraz przeniosą się dinozaury?

CEL EDUKACYJNY

Poznawanie świata

Określenia położenia

Rozumowanie

Współpraca

Łatwiej — Dorosły buduje krajobraz; dziecko ustawia dinozaury i mówi, gdzie się znajdują.

Trudniej — Pterodactyl potrzebuje miejsca położonego wysoko — gdzie można go umieścić? Dlaczego właśnie tam?

OBSERWUJ

Nasłuchiwać słów „za”, „obok”, „daleko” oraz uzasadnień. Umieszczenie zwierzęcia z podanym powodem łączy środowisko życia z potrzebą.

6 Historia o dinozaurach

 4–5 lat
3–4 dzieci + dorosły

POTRZEBUJESZ

Zbudowany krajobraz i dinozaury.

CO ROBIĆ

1. Każde dziecko wybiera dinozaura, podaje jego nazwę i mówi o nim jedną rzecz.
2. Dorosły zaczyna: „pewnego ranka T Rex obudził się głodny...” i przerywa.
3. Każde dziecko po kolei dodaje następną część, poruszając swoim dinozaurem w trakcie mówienia.
4. Zakończyć wspólnie — a potem zapytać: „co wydarzyło się najpierw? Co na końcu?”.

CEL EDUKACYJNY

Opowiadanie

Czekanie na swoją kolej

Następnstwo zdarzeń

Mówienie

Łatwiej — Dorosły opowiada większość, a każde dziecko dodaje jedno zdanie.

Trudniej — Problem w środku historii — rzeka występuje z brzegów — który dinozaury muszą rozwiązać razem.

OBSERWUJ

Czy część dziecka wynika z poprzedniej? Rozwijanie zdania innego dziecka to wspólna narracja, a odtworzenie kolejności zdarzeń pokazuje, że zostało to zrozumiane jako historia.

